

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۶/۱۲/۱۳

حمید انوری

جنایتکاران جنگی را پاداش میدهند!!!

بازماندگان قربانیان دوره رژیم کمونیستی خواهان محاکمه جنایت کاران شدند

کابل (پژواک، ۱۸ قوس ۹۵): ده ها تن از بازماندگان قربانیان دوره رژیم کمونیستی در یک حرکت اعتراضی، خواستار محاکمه عاملان جنایات این دوره در یک محکمه بین المللی شدند.

معترضان که شمار آنان به ۱۰۰ می رسد، امروز با تجمع در پولیگون پلچرخ در جنوب شرق کابل، به روح قربانیان دوره زمان مداری رژیم کمونیستی در کشور اتحاف دعا کردند.

هرچند جنایتکاران جنگی به هر گروپ و حزب و قوم و تباری که تعلق داشته باشند باید بدون درنگ به پنجه قانون سپرده شوند، اما در این گزارش نظر به اینکه هموطنان شریف ما و بازماندگان شهدای گلگون تن و بی کفن ما در پولیگون پلچرخ گرد آمده بودند تا یاد عزیزان دلبنده شانرا گرامی داشته و خواهان اجرای عدالت گردند، فقط در همین مورد گزارش خود را تهیه کرده اند.

خوب میدانیم که این پولیگون خونین که هزاران هزار هموطن آزاده ما را به آغوش کشیده است، نشانی از جنایت عظیمی است که از جانب وابستگان حزب "دیموکراتیک خلق" بر این مرز و بوم روا داشته شده است، پس از اینرو است که در همان پولیگون باید فقط یخن خونین و چرکین گماشتگان ماسکو را گرفت.

و اما گزارشگر پژواک از چه رو با قاطعیت مینویسد که "معترضان که شمار آنان به ۱۰۰ می رسد،...؟! آیا او خود تمام معترضان را یک به یک شمرده است؟

به یقین که چنین نبوده است و گزارشگر مذکور میتواند بنویسد که شمار معترضان در حدود صد نفر میرسید و یا اینکه صدها نفر گرد آمده بودند، اما چرا دقیقاً صد(۱۰۰)؟!

در سال های اخیر گورهای دسته جمعی زیادی در این پولیگون پلچرخ پیدا شده است و بازماندگان قربانیان می گویند که نزدیکان آنها از سوی رژیم کمونیستی وقت به ویژه در سال های ۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ به شکل دسته جمعی در این منطقه به قتل رسیده اند.

فکر نکنم که بازماندگان قربانیان فقط سال های ۱۳۵۷ و ۱۳۵۸ را مشخص کرده باشند، چه جنایت که با کودتای منحوس هفت ثور در سرزمین بلا رسیده ما آغاز گردید، سال به سال جنایت وسعت بیشتر و بیشتر یافت و ترور و وحشت و دهشت و بگیر و ببند و سر به نیست کن، متواتر یک قوس صعودی را پیمود و بعد از تجاوز بی شرمانه روس بر افغانستان چنان گسترش یافت که تاریخ نظیر آنرا کمتر به یاد دارد.

در همین پولیگون پلچرخ کابل هزاران هزار از هموطنان شریف ما در تاریکی شب های دیجور، در گروپ های متعدد و مختلف و بصورت دسته جمعی تیرباران گردیده اند و حتی عده بیشتری را هم زنده بگور کرده اند و ...

شرکت کنندگان این گردهمایی که با همکاری "انجمن اجتماعی دادخواهان افغان" برگزار شده بود، دست نوشته هایی را با عنوان هایی چون "عاملان گورهای دسته جمعی باید محکمه شوند" و "قاتلان پدر و مادرم در پارلمان نشسته اند"، حمل می کردند.

با تألم و تأسف و با درد و دریغ که از تمام جنایتکاران خلقی و پرچمی، فقط و فقط "اسد الله سروری" را احمد شاه مسعود نظر به خصومت های شخصی زندانی ساخت که بعد ها در دوران طالبان و کرزی و بعد از آن همچنان در زندان بماند. البته نه زندان به معنی واقعی آن، بلکه بهتر است گفته شود مهمان دولت بود و نظر به گزارشات تازه چندی قبل از زندان آزاد شد، بقیه جنایتکاران خلقی و پرچمی یا وکیل شدند یا وزیر و تعدادی از این زبرداد گریختگی های جنایتکار هنوز هم در مقامات بلند لشکری و کشوری حضور دارند و از آن جمله جناب "اتمر" مشاور امنیتی رئیس جمهور و رئیس شورای امنیت ریاست جمهوری است.

عدالت در سرزمین من و تو هموطن با هزاران درد و دریغ که حکم کیمیا دارد!

نفسیه ۵۲ ساله، یکی از این معترضان گفت: "نیمه شب ۲۳ دلو ۱۳۵۷ بود که هشت تن از اعضای خانواده ما به شمول شوهر و برادرم از سوی حکومت کمونیستی از خانه کشیده شدند و بعداً در همین جا(پل چرخ) بسیار به شکل بی رحمانه بی به قتل رسیدند."

وی افزود که همسرش در لیسه حبیبیه استاد بود و برادر اش در پوهنتون پولی تخنیک درس می خواند و آنان عضویت هیچ حزب سیاسی را نداشتند.

نفسیه گفت: "کسانی که شوهر، برادرم و شش عضو دیگر خانواده ام را به قتل رسانده اند اکنون در پارلمان و در حکومت هستند و ما از حکومت و جامعه جهانی می خواهیم تا این افراد را در محاکم بین المللی مجازات کنند."

"اگر این مکتب است و این ملا، حال طفلان خراب می بینم"، اگر این حکومت است و این جامعه جهانی، جنایتکاران را جنرال و سترجنرال و مارشال می سازند و به ریش مردم می خندند. زمانیکه یکی از بزرگترین

جانینان پرورده دامن کی جی بی و حزب دیموکراتیک خلق، "دوستم پهلوان" معاون اول ریاست جمهوری می شود، تو دیگر خود حدیث مفصل بخوان از این مجمل!!!

عبدالقیوم ۳۸ ساله گفت: "پدرم که یگانه نان آور خانه ما و کارمند وزارت اطلاعات و فرهنگ آن وقت بود، از سوی افراد وابسته به رژیم کمونیستی به زندان پلچرخ برده شد و پس از ۲۰ روز آوازه قتل وی به ما رسید." وی خطاب به رهبران حکومت وحدت ملی گفت: "هرگاه شما در قسمت مجازات جنایت کاران و قاتلان مردم بی گناه اقدام نکنید، خود در جنایات شریک شمرده می شوید."

بدون هیچ شک و شبهه معاون قاتل هم مجرم است و حامی جنایتکار هم جنایتکار، از آنان توقع هیچ عدالتی را نباید داشت. عدالت در این سرزمین و در این عصر و زمانه حکم توتیا دارد!

عبدالقیوم مدعی شد که در حال حاضر برخی از عاملان این قتل ها در پست های بلند دولتی کار می کنند اما باید برکنار و مجازات شوند.

وی از سازمان ملل متحد و جامعه جهانی خواست تا بر حکومت افغانستان فشار وارد کنند تا هر چه زودتر جنایت کاران را بازداشت و عدالت را در مورد آنان تامین کند اما هرگاه حکومت در این زمینه کوتاهی نماید، سازمان ملل متحد اقدام کند.

با دریغ هموطن که این سازمان ملل متحد هم هیچگونه قدرت اجرایی ندارد و صرف هر ازگاهی چیزی در مورد جنایت در یخ می نویسد و در آفتاب میگذارد و روسیه جنایتکار و تجاوزگر هم یک عضو دایمی آن است.

عبدالرؤف، یکی دیگر از معترضان که، کارمند قوایی هوایی در زمان رژیم کمونیستی بوده است گفت که دو ماه را نیز به دلیل مخالفت با رژیم زندانی بوده است.

وی گفت که خودش گواه بوده است که افراد وفادار به رژیم کمونیستی شب هنگام دو پیلوت را با جمع دیگر از زندان پلچرخ بیرون کردند و سپس آنان را در پلیگون پلچرخ به قتل رساندند و در یک گور دسته جمعی دفن کردند.

عبدالرؤف افزود: "این جنایت هرگز فراموش نمی شود و نباید همه فراموش شود، اکثریت هم مسلکان ما در همین پولیگون به قتل رسیدند و زیر خاک دفن شدند اما با تاسف هنوز هم شماری از عاملین این قتل ها در پست های بلند دولتی وظیفه دارند و باید برکنار و محاکمه شوند."

چشم دید این هموطن درد رسیده ما فقط یک ذره از بسیار و یک قطر از ابحار جنایات بی حد و مرز این شرف باختگان تاریخ است که لعنت بر صغیر و کبیر شان باد!

عنایت الله، عضو انجمن داد خواهان افغان به پژواک گفت که این نهاد از سال ۱۳۸۶ تا به حال تصاویر حدود ۱۲ هزار قربانی از دوره رژیم کمونیستی تا اکنون را جمع آوری کرده است.

وی گفت: "هدف ما این است که جنایت کاران را از هر طریقی که باشد به محاکمه بکشانیم؛ نمایشگاه های عکس، تظاهرات، یادبود از همین قربانی های بی مزار در پولیگون پلچرخ، بیانگر جنایات صورت گرفته در سه دهه جنگ است و ما می خواهیم آن را افشا کنیم."

عنایت الله افزود یافته های این نهاد نشان می دهد که هنوز هم شماری از کسانی که در دوره کمونیستی و پس از آن، دست به جنایت زده اند هنوز در کابینه و پارلمان هستند.

وی گفت که لازم است تا برای محاکمه این افراد یک محکمه با صلاحیت و بی طرف ملی یا هم بین المللی ایجاد شود تا عدالت در این زمینه اجرا شود و درد بازماندگان قربانیان تا حدودی تسکین یابد.

اگر دیروز و امروز و یا هم فردا و پس فردا این جنایتکاران ددمنش و بی وجدان و بی آبرو که خونهای پاک هموطنان آزاده ما را بی دریغ ریخته اند، محاکمه نشدند و نشوند، عاقبت مانند ببرک و ترک و نا امین و نا نجیب با درد های طاقت فرسا به دادگاه تاریخ سپرده خواهند شد و حق حتماً پیروز می شود و زمستان می رود و رو سیاهی می ماند به آل و اولاد و احفاد شان.

در پایان این گردهمایی، قطعنامه یی از سوی معترضان صادر شد که در آن از حکومت خواسته شده بود تا با حذف نام جاده هایی که به نام جنایت کاران مسمی شده اند، بنایی به نام ناپدید شدگان گمنام و محله ای به نام مزار شهدا نام گذاری شود تا اجساد دسته جمعی با اعزاز و اکرام دفن شوند.

یقین داشته باشید هموطنان که این نام گذاری های مسخره و شرم آور با گذشت زمان، خود بخود از میان میروند، به یاد بیآوريد، "دارالفنون"، "ترون شهر" و ده ها و صد های دیگر از این نام گذاری های مسخره را و چنین است هم القاب "قهرمان ملی" و "قهرمان صلح" و "قهرمان وحدت ملی" و قهرمان پیاز و قهرمان کچالو و شلغم را که از کیسه خلیفه بخشیده شده اند و به مردم شریف افغانستان هیچ ارتباطی ندارد.

افزون براین، در این قطعنامه از سازمان ملل متحد خواسته شده است تا با اعمال فشار بر حکومت افغانستان، سبب شود این افراد به پای میز محاکمه کشانده شوند و عدالت تامین شود.

عدالت واقعی زمانی تأمین خواهد شد که یا یک حکومت منتخب مردم زمام امور را در دستان توانمند خود گیرد و یا هم مردم خود در حد توان شان در تلاش تأمین عدالت برآیند.

فراموش نکنید که یک جنایتکار جنگی ددمنش و خونریز دیگر در راه است و هم اکنون مقامات حکومت کنونی در تلاش پذیرائی از او و افراد تروریست او در ننگرهار هستند!!!

چگونه از یک چنین حکومتی باید توقع اجرای عدالت را داشت؟!

در این ناکجا آباد و در این مُلک بی در و دروازه هموطن، جنایتکاران را به بزرگی جنایت شان پاداش میدهند. اینجاه هموطن افغانستان است!

گور خونین شهیدان به تو آواز دهد

آتشی را که فروزان شده، خاموش مکن